

egenskab både for en politiker og for et politisk parti.

Kl. 11.45

Så forstår jeg ikke helt den her diskussion om økonomisk ansvarlighed, vi nu skal ud i. Til spørgsmål 45 alm. del, stillet af Folketingets Socialudvalg, svarer ministeren, at det her vil betyde en årlig merudgift på 0,9 mio. kr. Det er ikke et økonomisk spørgsmål her, så der er ikke nogen ny oppositionel uansvarlighed i det her. Det synes jeg godt nok er at køre argumentationen langt ud.

Det, det handler om, er, at kvinder, der går i byen og finder en mand og får et barn uden at ville have noget med manden at gøre, kan få tilskuddet; kvinder, som får kunstig befrugtning, kan få tilskuddet; men kvinder, der adopterer, kan ikke få tilskuddet. Det er da en uoverensstemmelse, lige meget hvordan man vender og drejer det – også selv om hverken fru Inger Støjbergs eller mine forgængere var opmærksomme på problematikken i 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu var det jo ikke mig, der brugte et økonomisk argument for ikke at give det særlige børnetilskud, det var hr. Simon Emil Ammitzbøll. I øvrigt er det ikke en ekstraudgift på 0,9 mio. kr., det er en ekstraudgift på 5 mio. kr. godt og vel. Men det er fuldstændig lige meget, for det er nemlig ikke pengene, det her drejer sig om, det her drejer sig om principperne.

Jeg vil bare lige oplyse hr. Simon Emil Ammitzbøll om, at det jo ikke kun var i 2000, at man sagde nej til det her fra radikale side. Det har man såmænd også gjort andre gange før. Så det har jo været en sådan meget fastgroet indstilling hos Det Radikale Venstre, lige indtil man kom i opposition – så skiftede man hest i vadestedet, og det undrer mig bare. Så jeg vil sætte mig ned på min plads og høre en forrygende tale fra Det Radikale Venstre og et forrygende forsvar for, hvorfor man lige pludselig har skiftet holdning. Jeg synes, det er meget, meget interessant. For mig tæller principper faktisk ofte mere end økonomi, så derfor er det her en principiel betragtning fra min og fra Venstres side og ikke en økonomisk betragtning.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Kirsten Brosbøl, værsgo.

Kirsten Brosbøl (S):

Først og fremmest skal jeg starte med at sige, at Socialdemokraterne kan støtte det af SF fremsatte forslag. Vi mener, at det er et forslag, der retter op på en helt tydelig urimelighed i den måde, man tildeler det særlige børnetilskud på i dag. Det er sådan, at i forbindelse med at forældresvarsloven skulle drøftes, har et meget bredt flertal i Folketinget jo for ganske nylig besluttet, at vi skal have en kulegravning af alle de forskellige former for tilskud, der er til familier. Det er jo meget på baggrund af, at vi i en årrække har oplevet en udvikling i familiemønstrene i Danmark; folk lever i dag anderledes sammen, end man tidligere har gjort, og vi ser altså en udvikling, som betyder, at vi også er nødt til at gå ind og se på, hvordan vi tildeler forskellige tilskud til forskellige familieformer.

Socialdemokraterne er i forhold til den konkrete problemstilling her overbevist om, at vi er nødt til også at gå ind og se på det her område i forhold til eneadoptanter. Vi er i lighed med SF nået til den konklusion, at vi synes, at det her er en urimelig forskelsbehandling, som sådan set straffer barnet for, hvordan dets forældre nu engang har valgt at få det. Det synes vi er fuldstændig uhensigtsmæssigt, og derfor er vi også indstillet på at gå ind og ændre på den fuldstændig urimelige forskelsbehandling, der finder sted.

I et af spørgsmålene tidligere blev det jo sagt, at vi har fået et brev fra Adoption & Samfund, som kommer med nogle klare eksempler på den forskelsbehandling, der finder sted. Jeg vil gerne lige kort læse nogle af eksemplerne op – jeg synes, de meget godt illustrerer, hvad det er for et problem, vi står over for:

Anna, som lever i et parforhold, vil gerne være mor og bliver gravid ved anonym sæddonation. Barnet modtager særligt børnetilskud. Bente, som ikke lever i et parforhold, vil gerne være mor og har et one night stand med en mand på en international conference. Hun bliver gravid og beslutter sig til at blive mor, men vil ikke involvere faderen. Barnet modtager særligt børnetilskud. Cecilie, som ikke lever i parforhold, vil gerne være mor og adopterer et barn fra udlandet. Barnet modtager ikke særligt børnetilskud. I alle tre eksempler har kvinden aktivt og bevidst valgt at blive mor og eneforsørger, men alligevel bliver børnene ikke behandlet ens, hvad angår særligt børnetilskud.

Som sagt mener Socialdemokraterne, at det her er et af de områder, som vi er indstillet på at